

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ , ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਕੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ , ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹਨ ਉਹ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਣਗੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਕਸ਼ੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਨਿਰੰਤਰ ਬਾਪ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਇਹ ਵੀ ਅਹੈ ਸੋਭਾਗਿਆ ਕਹਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਮਰੇ ਹੋ? ਦੇਹ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਆਤਮਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਰਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਆਪੇਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਦੀ ਖੱਲ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਖੱਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗੀ? ਆਪਣੇ ਘਰ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਯਾਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਪੱਕਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਮੇਲ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਫੀਮੇਲ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸਿਸਟਰਸ ਹਾਂ, ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੱਚੀ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ? ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਠਹਿਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਭੈਸ ਹਾਂ, ਭੈਸ ਹਾਂ.....ਇਵੇਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਭੈਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੈਸ ਕੋਈ ਬਣਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਸਾਨੂੰ ਜਾਕੇ ਨਵਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਹੈ, ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅਗੁੰਠੇ ਮਿਸਲ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਿਤਾਰਾ ਕਿੱਥੇ, ਅੰਗੂਠਾ ਕਿੱਥੇ! ਹੋਰ ਫੇਰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬੈਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਵੀ ਮੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸੂਖਸਮ ਮਹੀਨਤਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਕੋਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ, ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੋਨੇ ਇੱਕੋ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਮਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਮਰ ਨਾ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਵਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਟ ਚਿਲਡ੍ਰੇਨ ਕਿਵੇਂ ਕਵਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਯੋਗੀ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸੀ। ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਇਸ਼ੂ ਦੇਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਨੂਮਾਨ ਦੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਂਦਰ ਮਿਸਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਇਸ ਦਾਦਾ ਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸ਼ਿਵ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਆਕੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਰਕ ਦਾ ਇਕਦਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ

ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਤੁਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਕਾਸ਼ੀ, ਸ਼ਿਵ ਕਾਸ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਅਨੇਕ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਫੇਰ ਸੋਮਨਾਥ ਰਖਿਆ ਹੈ, ਸੋਮਨਾਥ, ਸੋਮਰਸ ਪਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਮਰਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੋਮਨਾਥ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਮਨਾਥਨੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੂਜਾ ਸਭ ਸੋਮਨਾਥ ਸੋਮਨਾਥਨੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਹਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨ! ਬਹੁਤ ਸੋਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਲੋਹੇ, ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਹੀ ਮੁੱਖ ਪਾਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਬਨਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਵਣ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਇਹ ਯੁੱਧ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ। ਅੱਛਾ, ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਰਾਤ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਆਵੇਗਾ।

ਨਿਰੰਤਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੋ - ਜੇ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ! ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਹੋ ਸੋਭਾਗਿਆ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ - ਭੈਣੇ ਅਤੇ ਭਰਾਵੇ, ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਜਾਕੇ ਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ, ਉੱਥੇ ਵਾਣੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਲੀਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਐਕਟਰ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਕਬ੍ਰਿਸਥਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਬੰਬ ਆਦਿ ਜੇ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ - ਤਿੱਖੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਜਿਸ ਤੇ ਛੱਡਣਗੇ ਉਸ ਤੇ ਹੀ ਡਿਗਣਗੇ। ਇਹ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਫੇਰ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਰੋਬਰ ਭਗਵਾਨ ਆਏ ਹਨ - ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਡਾਕੂਰ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਨਰ ਵੀ ਸਭ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਦਿ ਵੀ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਕੰਮ ਤਾਂ ਚਲੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਸਿੱਖੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਅਕਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਇੰਸ ਤੋਂ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੁਨਰ ਸਿੱਖਦੇ। ਉਹ ਸਭ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਆਵੇਗਾ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਬਾਬਾ - ਮਮਾ ਦੇ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਨ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਅਚਾਨਕ ਵੀ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਆਹ ਤਾਂ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਗਟਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਡਿਗੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨੋਗੀ! ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੀ! ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਮਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਕਦੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕੀ! ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁਟੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਬਰੋਬਰ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਇਸ ਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਮਭੋਗ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਚੱਲਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰ ਦਵੇ। ਖਾਂਸੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਕਰੋ ਜਾਂ ਛੂ ਮੰਤਰ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਭੋਗਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਰਥ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਇਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੀ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰਾ ਤਾਂ ਸਭਤੇ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਅੱਜ ਇਹ ਬੱਚੀ ਇੱਥੇ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਕਲ ਫ੍ਰੈਨ

ਵਿੱਚ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਡਰਾਮਾ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਜਾਓ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਇੱਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ। ਪਰ ਅਰੂ ਉਲਟਾ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਰਾਮ ਦੀ ਬੈਠ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ - ਰਾਘੁਪਤੀ ਰਾਘਵ ਰਾਜਾ ਰਾਮ.....। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਗਵਾਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਕੀ ਕੋਤੂਕ ਵੇਖਿਆ.....ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਏ ਪੂਜਾ ਕਰ ਫੇਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਵੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕਲਪ ਬਾਦ ਫੇਰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੱਛਾ, ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਧੁੰਨ ਲਗਾ ਦਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਈ ਹਾਂ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਓ, ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੂਹਰਿਹਾਨ। ਬਾਪ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕਰ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕੋਈ ਰੱਦਾ ਨਹੀਂ, ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਦੇ। ਰੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਸਾਰੀ ਇੱਥੇ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਭ ਹਿਸਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਹਰਸਿਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੂਢ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੰਸ ਬੁੱਧੀ ਹੋਲੀਹੰਸ ਭਵ :
 ਹੰਸ ਬੁੱਧੀ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸੁਭ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ। ਪਹਿਲੇ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਕਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੁਭ ਜਾਂ ਸਧਾਰਨ ਭਾਵ ਧਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਸੁਭ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੋਲੀਹੰਸ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਕਲਿਆਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ, ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਅਕਲਿਆਣ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਢਿੱਡੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੁੱਧ ਸਨੇਹ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੰਗਾ ਬਣੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ।
